

# Сонет

Микола Вінграновський

Зоря над містом піднімає весла.  
Зоря чекає, доки тиша скресне,  
Доки присплять дівчата свої весни,  
Доти зоря над містом не шелесне.

Зоря над містом зібрана і чемна,  
Зоря над містом точна і знаменна,  
Зоря над містом хлібом пахне темним —  
Найкраще в світі пахне хліб печений.

Така зоря в своїм промінні чесна,  
Така зоря із білі людських воскресла,  
Така зоря не падає, як мрець!

Вона зіходить раз в тисячоліття,  
Одна між зір не знає пустоцвіття,  
Вона проходить між людських сердець.